

N.Z. S mod Sverige (sag nr. 277/2005 af 29. november 2006)

Sagsfremstilling:

Den iranske statsborger N.Z.S indrejste i Sverige i april 2002 og søgte to dage efter indrejsen asyl. Han henviste til, at han i 1997 havde skændtes med en mullah efter en fredagsbøn. N.Z.S. blev efterfølgende overfaldet og slået af civilklædt politi og næste dag arresteret og bragt til sikkerhedspolitiets station, hvor han blev tilbageholdt i to måneder. Han blev afhørt og udsat for tortur med det formål at få ham til at tilstå sin modstand mod regimet og at få oplysninger om de personer eller organisationer, som var ansvarlige for mordet på en imam syv år tidligere. Efter to måneders tilbageholdelse blev han under trusler om tortur tvunget til at underskrive en tilståelse af ukendt indhold. Han fik efterfølgende at vide, at han havde tilstået at have været aktiv imod regimet og blev derpå, uden rettergang, idømt 28 måneders fængsling og tvangsarbejde.

Under den efterfølgende fængsling blev han flere gange udsat for slag og skin-henrettelser og tvunget til at se andre fanger blive henrettet. Han blev løsladt i august 2000 efter at være blevet tvunget til at underskrive en erklæring om, at han ville afholde sig fra deltagelse i aktiviteter mod regimet.

I februar 2002 deltog han i en demonstration, hvor mange udtrykte utilfredshed med regeringen. Demonstrationen blev med vold opløst af myndighederne, og nogle dage senere hørte N.Z.S., at alle deltagere i demonstrationen var ved at blive arresteret én efter én. En aften blev hans bopæl angrebet, men det lykkedes ham at flygte ud af bagdøren og søge tilflugt i en by på grænsen til Aserbajdsjan. Med hjælp fra en agent blev han smuglet til Sverige, hvortil han ankom den 28. april 2002, og hvor han ifølge aftalen med agenten skulle mødes med en kontakt i lufthavnen i Stockholm, som skulle hjælpe ham med at søge asyl. Den pågældende tog imidlertid hans dokumenter og forsvandt. To dage senere, den 30. april 2002, indgav N.Z.S. ansøgning om asyl. Han blev afhørt og fremlagde endvidere to lægeerklæringer, som bekræftede, at han havde mærker efter tortur og havde psykiske lidelser og søvnbesvær.

I september 2003 fik N.Z.S. afslag på asyl med henvisning til, at hans forklaring ikke forekom troværdig, at han ikke straks havde indgivet ansøgning om asyl ved indrejsen i Sverige, samt at man ikke fandt, at han efter sin løsladelse var af interesse for de iranske myndigheder, ligesom han ikke kunne antages at tilhøre nogen af de grupper, som var i myndighedernes søgelys som følge af demonstrationerne i 2002. Under ankesagen fremlagde N.Z.S. en udskrift af sin straffeattest, hvoraf det fremgik, at han havde været fængslet i 28 måneder og løsladt efter at have underskrevet en erklæring om at holde sig fra modstand mod regimet, samt at han var eftersøgt og ville blive stillet for retten, når han blev fundet.

Påstanden:

N.Z.S. gjorde gældende, at de svenske myndigheder havde truffet deres beslutning ud fra generelle baggrundsoplysninger uden at se på hans konkrete anbringender og i stedet havde vurderet hans troværdighed ud fra det forhold, at han var blevet løsladt fra fængslet. Han gjorde endvidere gældende, at der var en trykfejl i den fremlagte straffeattest, således at tidsperioden for hans tilbageholdelse blev forskudt med 10 år, hvorpå de svenske myndigheder havde konkluderet, at han ikke længere kunne antages at være i de iranske myndigheders søgelys. Han gjorde herudover gældende, at han ved en tvangsmæssig udsendelse til Iran på ny ville blive udsat for tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav ikke klageren medhold i hans klage. Komitéen bemærkede, at klager ikke havde kunnet fremskaffe bevis for udførelsen af nogen politisk aktivitet af en sådan betydning, at denne kunne antages at ville være af interesse for de iranske myndigheder. Komitéen fandt heller ikke, at klageren havde fremlagt andre håndgribelige beviser for, at han fortsat ville være i en individuel risiko for tortur ved en tilbagevenden til Iran, og fandt derfor ikke, at hans udsendelse til Iran ville udgøre en krænkelse af artikel 3 (præmis 8.7).